

Reclamació: 35/2016

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació per la denegació de l'accés a l'expedient de contractació d'una persona treballadora d'una Diputació

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació 35/2016 presentada en relació amb la denegació de l'accés a l'expedient de contractació d'una persona treballadora d'una Diputació.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto l'informe següent:

Antecedents

1. En data 26 de febrer de 2016 el portaveu d'un Grup polític d'una Diputació va demanar a aqueixa Diputació accés a l'expedient de contractació d'una persona treballadora de la Diputació i poder fer fotocòpies dels apartats que consideressin oportuns.
2. En data 15 d'abril de 2016, el diputat va interposar reclamació davant la GAIP. En la reclamació exposa que vol tenir coneixement del procediment de contractació per "*comprendre com una persona amb la qualificació funcional C1 pot dirigir una àrea de l'administració i tenir sota la seva direcció personal major qualificats.*"
3. En data 26 d'abril de 2016 el President de la Diputació va dictar una resolució en la qual s'indicava que no es podia facilitar la informació perquè "*la informació sol·licitada correspon a actuacions de corporacions d'un mandat anterior*". La resolució afegeix que per poder atendre la sol·licitud adequadament es requereix el sol·licitant per tal que la complementi indicant amb quin procediment, actuació, tema o matèria del present mandat té relació la documentació sol·licitada.
4. La Diputació ha presentat un escrit de data 17 de maig de 2016 davant la GAIP on, entre altres consideracions de caire competencial que no són objecte d'aquest informe, manifesta que ja va resoldre la sol·licitud en data 26 d'abril de 2016 i recull els arguments exposats en aquella resolució.
5. En data 30 de maig de 2015, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti informe en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de emanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus relativa a persones físiques identificades o identificables sense esforços desproporcionats (arts. 5.1.f) i 5.1.o) del Reglament de desplegament de l'LOPD, (RLOPD), aprovat pel R. decret 1720/2007, de 21 de desembre). Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern .

II

Abans d'entrar a analitzar el fons de la reclamació convé determinar el règim jurídic aplicable a la sol·licitud.

La disposició addicional primera, apartat segon, de la Llei 19/2014 estableix que *"l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei."*

En el cas que ens ocupa, la persona reclamant és una persona que té la condició de diputat provincial. Per tant, es considera que són d'aplicació les disposicions que estableix la legislació de règim local, fonamentalment, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) i el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei

municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), pel que fa a l'accés dels regidors o els diputats provincials a la informació municipal.

Això sens perjudici que a la persona reclamant se li hagi de reconèixer com a mínim les mateixes garanties pel que fa a l'accés a la informació –incloent la possibilitat d'interposar reclamació davant la GAIP- que a la resta de ciutadans que no tinguin aquesta condició de càrrec electe, atesa l'aplicació supletòria de la Llei 19/2014 (D.A.1a. apartat 2).

En aquest sentit, es pot avançar que, pel que fa a la incidència del dret a la protecció de dades en el fons de la reclamació, atesos els termes en què els articles 23 i 24 de la Llei 19/2014 regulen el límit derivat del dret a la protecció de dades de caràcter personal, en el cas concret que s'analitza les conclusions d'aquest informe no diferirien substancialment si s'apliqués la normativa de transparència.

L'article 23 de la Llei 19/2014 estableix el següent:

“Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”

I l'article 24 d'aquesta mateixa llei estableix:

“1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.*
 - b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
 - c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
 - d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*
- (...)”*

III

L'article 77 de la LRBRL estableix que *“todos los miembros de las Corporaciones locales tienen derecho a obtener del Alcalde o Presidente o de la Comisión de Gobierno cuantos*

antecedentes, datos o informaciones obren en poder de los servicios de la Corporación y resulten precisos para el desarrollo de su función. La solicitud de ejercicio del derecho recogido en el párrafo anterior habrá de ser resuelta motivadamente en los cinco días naturales siguientes a aquél en que se hubiese presentado.”

En el mateix sentit es pronuncia el TRLMRLC en disposar, en el seu article 164.1, que “*tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir (...) tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de la seva funció.*”

Per tant, la legislació de règim local reconeix un dret d'accés als càrrecs electes locals a informació de què disposi llur corporació local i que pugui resultar necessària per a l'exercici de les funcions que els corresponen. El reconeixement d'aquest dret s'atribueix a tots els membres de la corporació, per tant, independentment del fet que es trobin en l'equip de govern o bé en l'oposició.

Ara bé, això no vol dir que aquest dret sigui un dret absolut. Si entra en conflicte amb altres drets caldrà fer una ponderació dels diferents drets en joc, per tal de decidir quin ha de prevaldre i en quina mesura.

Així ho ha vingut a reconèixer la mateixa legislació de règim local. L'esmentat article 164 del TRLMRLC, en regular les condicions de l'exercici del dret d'accés a informació municipal pels membres de les corporacions, estableix, com a possible fonament per denegar motivadament la sol·licitud d'informació, que “*el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge*” (apartat 3, lletra a)).

Atès que en el present cas l'exercici d'aquest dret d'accés comportaria una limitació del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal (article 18.4 CE), caldrà veure si es tracta d'una limitació proporcionada, atès que, segons reiterada doctrina del Tribunal Constitucional, la limitació de drets fonamentals només es pot produir de manera proporcionada (SSTC 11/1981, 57/1994, 66/1995, 11/2006, 206/2007, entre d'altres).

Per això, caldrà examinar les circumstàncies del cas concret, la finalitat pretesa, els termes i la concreció amb què s'ha formulat la sol·licitud, les possibles persones afectades i la naturalesa de la informació personal sol·licitada, especialment, si hi ha informació que sigui innecessària per assolir la dita finalitat o que requereixi una especial protecció.

Així mateix, caldrà tenir en compte si les persones afectades han consentit o no l'accés a la informació o si hi ha algun element que, en funció de la situació personal de cadascuna d'elles, al seu parer, hauria de comportar una limitació de l'accés.

IV

D'entrada, s'ha d'assenyalar que en un cas com el que ens ocupa revesteix especial importància el fet que la persona que sol·licita l'accés ostenta la condició de diputat provincial.

El dret dels diputats provincials a obtenir tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació local i necessàries per a l'exercici de les seves funcions, de conformitat amb jurisprudència reiterada sobre aquesta qüestió (SSTS 27 de setembre de 2002, 15 de juny de 2009, entre d'altres), forma part del dret fonamental a la participació política consagrat a l'article 23.1 de la Constitució Espanyola, segons el qual *“els ciutadans tenen dret a participar en els assumptes públics, directament o per mitjà de representants, lliurement escollits en eleccions periòdiques per sufragi universal”*.

Per tant, cal tenir en compte que la petició d'accés dels diputats provincials a la informació sol·licitada té el seu fonament en l'esmentat dret fonamental de l'article 23.1 CE, el qual *“para los asuntos públicos municipales se desarrolla, en uno de sus aspectos, en el artículo 77 de la LRBRL (...)”* (STS 15 de setembre de 1987).

Així mateix, s'ha d'assenyalar que la legislació de règim local no exigeix als càrrecs electes que, per accedir a la informació en poder de la corporació, hagin d'explicitar o fonamentar la finalitat de la seva petició, atès que la raó de la seva sol·licitud s'ha d'entendre implícita en l'exercici de les funcions que els corresponen com a càrrecs electes, en els termes previstos en la dita legislació de règim local.

En aquest sentit s'ha pronunciat el Tribunal Suprem en, entre d'altres, la Sentència de 5 de novembre de 1999 (FJ 2):

“El único motivo de casación, que se funda en el número 4º del artículo 95.1 de la Ley de la Jurisdicción de 1956, alega infracción del artículo 23 de la Constitución y de la jurisprudencia del Tribunal Supremo que se cita. El motivo se divide en dos apartados: en el primero se entiende que la resolución del Alcalde (...) incurre en el vicio de radical falta de motivación; en el segundo se expone que la sentencia de instancia añade un «plus» de requisitos formales a las disposiciones legales que configuran el derecho de acceso a la información, al exigir una explicación por parte de los Concejales solicitantes de la razón de la necesidad de los datos pedidos en orden al desarrollo de sus funciones.

Como expresa la sentencia de esta Sala de 26 de junio de 1998, antes mencionada, el motivo debe ser estimado, porque, aplicando la doctrina ya contenida en la sentencia de 7 de mayo de 1996 –resolutoria de un litigio análogo- la petición de unos documentos concretos y determinados, referentes en el caso que se examina en el presente recurso de casación a unos pagos efectuados por el Ayuntamiento del que los recurrentes forman parte como Concejales, ha de reputarse «precisa para el desarrollo de su función» (artículos 77 de la Ley 7/1985 y 14.1 del Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Entidades Locales) y la negativa, sin otro fundamento que el unilateral criterio del Alcalde de considerar innecesaria la documentación solicitada para el desarrollo de la función de los Concejales solicitantes, vulnera el derecho fundamental invocado, establecido en el artículo 23 de la Constitución, que incluye el derecho a obtener la información necesaria para el ejercicio de las funciones públicas atribuidas a los Concejales, como representantes democráticamente elegidos de los vecinos del Municipio, por cuanto no puede calificarse de uso desmedido o abuso del derecho que les asiste la petición formulada,

cuya relación con las funciones fiscalizadoras y de control de la actividad municipal [artículo 22.2 a) de la Ley 7/1985] resulta manifiesta y, por tanto, propia del ejercicio de las funciones que les compete.”

En un cas com l'examinat, l'accés a dades personals incloses en informació de la Diputació provincial per part d'un diputat que no té atribuïdes responsabilitats de govern hauria de trobar la seva justificació, des del punt de vista de la protecció de dades, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes com a membre d'òrgans col·legiats de la pròpia corporació local i, de manera especial, en les funcions de control, com ara la formulació de preguntes, interpellacions, mocions o, fins i tot, la moció de censura, que li atribueix la legislació de règim local.

Cal tenir en compte que els càrrecs electes participen d'una actuació pública que es manifesta en una àmplia gamma d'assumpes concrets, entre els quals destaca el dret a la fiscalització de les actuacions de la corporació provincial i al control, anàlisi, estudi i informació dels antecedents necessaris, que tinguin els serveis de la Diputació, per a la seva tasca de control i per a documentar-se als efectes d'adoptar decisions en el futur (entre d'altres, STS de 29 de març de 2006).

No es tracta de recopilar informació per a la seva posterior difusió, per mera curiositat o per a qualsevol altra finalitat espúria, sinó per a un coneixement just o inequívoc pel membre de la corporació local, sol·licitant de la informació, de les dades precises per al desenvolupament de la seva tasca de fiscalització i control de l'activitat municipal.

V

S'ha d'assenyalar que el motiu al·legat per la corporació provincial per a denegar l'accés a la informació sol·licitada no ha estat la protecció de dades sinó el fet que es tracta d'informació relativa a procediments tramitats en mandats anteriors.

Des del punt de vista del dret a la protecció de dades el fet que una informació s'hagi recollit en el marc de procediments tramitats en un mandat anterior, no resulta un element decisiu a l'hora de valorar si el dret d'accés ha de prevaler sobre el dret a la protecció de dades de caràcter personal o viceversa. En qualsevol cas, resulta indicatiu de la rellevància de la informació sol·licitada el fet que en la reclamació s'hagi indicat que la informació es sol·licita per *“comprendre com una persona amb la qualificació funcional C1 pot dirigir una àrea de l'administració i tenir sota la seva direcció personal major qualificats.”*. Es desprèn, per tant, d'aquesta informació que la persona segueix prestant serveis a la corporació provincial.

En el cas que ens ocupa la sol·licitud d'informació es va formular en uns termes força concrets, atès que es referia només a l'expedient de contractació d'una persona, però cal tenir en compte que entre la informació de l'expedient hi pot haver no només informació de la persona respecte de la qual es sol·licita sinó també respecte terceres persones que hagin participat en el procés selectiu.

En qualsevol cas, sembla obvi que entre la informació sol·licitada hi ha informació de caràcter personal en diversos documents dels sol·licitats.

Tal com ja ha sostingut aquesta Autoritat en altres informes, la Llei 7/2007, de 12 d'abril, que aprova l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP) estableix que els processos de selecció de personal en l'àmbit de les Administracions públiques es troben subjectes a una sèrie de principis, entre els quals convé destacar els de publicitat i de transparència (article 55.2.a) i b)). En concret, pel que fa a la provisió de llocs de treball del personal funcionari, disposa que cal proveir-los mitjançant procediments basats, entre d'altres, en el principi de publicitat (article 78 EBEP).

Així mateix, el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública (DL 1/1997), disposa, en el seu article 64 relatiu al contingut i publicitat de les convocatòries, que:

“Les convocatòries, tant les de concurs com les de lliure designació, han de ser publicades en el DOGC, i han d'establir un termini de quinze dies hàbils per a la presentació de les sol·licituds. Es poden aprovar unes bases generals de convocatòries, que serveixin per a totes les places que es convoquin successivament. Les convocatòries han d'incloure, en tot cas:

a) La denominació, el nivell i la localització del lloc.

b) Els requisits que s'exigeixen per poder-hi optar, d'acord amb les relacions de llocs de treball.

c) Els mèrits a valorar d'acord amb el contingut del lloc de treball i el barem de puntuació, per al cas de concurs.

d) La puntuació mínima establerta, si s'escau, per a l'adjudicació de les vacants convocades, per al cas de concurs.

Les resolucions de les convocatòries, tant les de concurs de mèrits com les de lliure designació, es publiquen en el DOGC.”

Pel que fa a l'àmbit local, el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLRMLC), disposa, en el seu article 286 relatiu a la selecció del personal dels ens locals, que:

“1. L'accés a la condició de funcionari de carrera o de personal laboral de les corporacions locals s'ha de fer d'acord amb l'oferta pública d'ocupació, mitjançant una convocatòria pública i els sistemes de concurs, concurs oposició o oposició lliure, en els quals s'ha de garantir el compliment dels principis constitucionals d'igualtat, de mèrit i de capacitat.

2. Els anuncis de convocatòries de proves d'accés a la funció pública local i de concursos per a proveir llocs de treball s'han de publicar al BOP i al DOGC.

(...)”.

L'article 76 RPEL estableix el següent:

“El procediment de selecció s'ha d'iniciar amb la convocatòria, que correspon fer al president de la corporació, i que s'ha de publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i al Butlletí Oficial de la província conjuntament amb les bases.

L'anunci de la convocatòria, que s'ha de publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i al Boletín Oficial del Estado, ha de contenir el següent:

- L'ens local que les convoca, la denominació de l'escala, subescala, classe i categoria, si s'escau, per a l'ingrés a les quals es convoquen les proves selectives.*
- El nombre de places, la data i el número del DOGC i, si s'escau, del diari oficial de la corporació en el qual s'hagin publicat les bases i la convocatòria, com també el mitjà en què es publicaran els anuncis successius.”*

Pel que fa la divulgació dels aspirants l'article 80 RPEL estableix:

“1. Els tribunals o òrgans de selecció han de fer pública, en el lloc de realització de cada prova, la llista d'aprovat per ordre de puntuació.

2. Un cop finalitzades les proves, s'ha de fer pública la llista d'aprovat per ordre de puntuació, la qual no pot contenir un nombre superior al de places vacants ofertes, i s'ha de trametre a l'òrgan competent.

3. Qualsevol proposta d'aprovat que contravingui el que s'ha establert anteriorment serà nul·la de ple dret quant a les actuacions relatives als aspirants que superin aquest nombre.

4. La puntuació final de les proves selectives i la llista d'aprovat s'ha de publicar al tauler d'anuncis de l'ens local i contra el seu resultat es podrà interposar recurs ordinari davant el president de l'entitat en el termini i amb els efectes dels articles 114 al 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.”

I pel que fa al nomenament de funcionaris públics, l'article 82 del Decret RPEL disposa que:

“El president de la corporació ha de nomenar funcionaris els aspirants proposats en el termini d'un mes comptador des de l'expiració del termini que estableix l'article anterior. El nomenament ha d'incloure els aspirants que, d'acord amb el que estableixi la convocatòria, hagin de seguir un curs complementari de formació.

El nomenament com a funcionari per als que hagin de seguir un curs selectiu de formació únicament es pot efectuar un cop superat amb aprofitament el curs esmentat, d'acord amb el que estableixin les convocatòries corresponents.

Els nomenaments s'han de publicar al BOP.”

Per altra banda, l'article 9.1.g) de la Llei 19/2014 estableix que s'ha de publicar (al portal de la transparència o seu electrònica corresponent) els resultats dels processos selectius de provisió i promoció del personal. I l'article 10.1.b) de la Llei 29/2010, del 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya, estableix que s'ha de difondre informació per mitjans electrònics sobre l'accés i la selecció del personal.

Així doncs, qualsevol ciutadà podrà accedir a conèixer la identitat de les persones aprovades en un procés selectiu dels ens locals de Catalunya, amb la puntuació final que han obtingut, com també la identitat de les persones nomenades, mitjançant la publicació al web o seu electrònica

o la consulta dels diaris oficials corresponents (BOE, DOGC o BOP). Recordem en aquest sentit que els diaris oficials tenen la consideració de fonts d'accés públic (article 3.j) i 6.2 LOPD)-.

Per tant, i tenint en compte el règim de publicitat que ja preveu la normativa de règim local qualsevol ciutadà pot tenir accés, en qualsevol moment, a la convocatòria, les bases, o la llista de les persones aprovades amb la seva puntuació. Amb més motiu l'ha de poder tenir un diputat de la mateixa corporació.

Però més enllà d'això, es sol·licita veure tot l'expedient complet de contractació de la persona treballadora.

En el moment d'emetre aquest informe es desconeix quin tipus de procediment selectiu es va seguir, quines eren les proves o els mèrits que es van valorar o el nombre d'aspirants que s'hi van presentar.

S'ha de tenir en compte que si bé en principi s'ha de reconèixer als diputats provincials la possibilitat d'accedir a la diferent documentació generada per l'administració durant el procés (llista d'admesos i exclosos, actes de valoració de les persones candidates etc. per tal de poder avaluar la correcció del procediment seguit i els mèrits de la persona seleccionada, en l'expedient pot constar-hi informació especialment protegida, ja sigui perquè l'hagi aportat alguna de les persones candidates (p. ex. discapacitats, necessitat d'adaptació de determinades proves etc.), ja sigui com a resultat d'alguna de les proves dutes a terme (p. ex. proves psicotècniques que comportin l'avaluació d'aspectes de la personalitat) que haurien de quedar excloses de l'accés, d'acord amb l'article 7 de l'LOPD.

Al marge d'això, la mateixa persona sol·licitant indica en la seva reclamació que la finalitat de la sol·licitud és *"comprendre com una persona amb la qualificació funcional C1 pot dirigir una àrea de l'administració i tenir sota la seva direcció personal major qualificats"*. És a dir, del que es tracta no seria tant d'avaluar la correcció del procediment que es va dur a terme en el seu moment, com de poder analitzar la seva capacitat o aptitud per ocupar el lloc que ocupa actualment.

Per tant, i sens perjudici del que s'acaba d'exposar més amunt, tenint en compte aquesta finalitat, la sol·licitud podria veure's acomplerta amb l'examen i obtenció de còpia de la informació relativa a la persona concreta a què es refereix la sol·licitud que consti a l'expedient de contractació, excloent-ne aquelles dades que puguin qualificar-se com especialment protegides d'acord amb l'article 7 de l'LOPD. La informació de l'expedient hauria de permetre conèixer la seva aptitud per desenvolupar les tasques que segons el sol·licitant té actualment encomanades. I això inclouria tant la informació aportada per la persona candidata com la informació generada per l'administració durant el procés selectiu.

En podria quedar exclòs, per tant, l'accés a la informació aportada per la resta d'aspirants on hi pot constar diversa informació no només sobre els mèrits al·legats, sinó també altres dades identificatives innecessàries als efectes pretesos (per exemple, núm. DNI, adreça, telèfon, email) irrellevants per valorar la qualificació de la persona afectada per dirigir una àrea de l'Administració i *"tenir sota la seva direcció personal major qualificats."*

En qualsevol cas, i respecte tots els documents en què hi figura informació de caràcter personal de terceres persones, s'ha de fer notar que l'article 31 de la Llei 19/2014 estableix que si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, identificats o fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, per tal que puguin fer les al·legacions que considerin convenientes, en aquells casos en què puguin ser determinants del sentit de la resolució. Aquest tràmit resulta essencial per tal que les persones afectades hagin disposat de la possibilitat d'exposar si consenten l'accés a la informació o si hi ha algun element que, en funció de la situació personal de la persona afectada, al seu parer hauria de comportar una limitació de l'accés. En el cas que ens ocupa, no hi ha constància que s'hagi donat trasllat a cap de les persones afectades.

Tot això sens perjudici de la conveniència que en el moment de lliurar la informació personal sol·licitada sigui convenient recordar a la persona reclamant el deure de confidencialitat respecte aquesta informació que li imposa tant la legislació de règim local (article 164.6 TRLMRLC) com l'LOPD (article 10), de manera que no pot ser utilitzada per a una finalitat diferent a la que justifica l'accés.

Conclusió

La normativa de protecció de dades no impedeix l'examen i obtenció de còpia per part d'un diputat provincial de la informació relativa a la persona concreta a què es refereix la sol·licitud que consti a l'expedient de la seva contractació per la diputació provincial, excloent-ne només aquelles dades que puguin qualificar-se com especialment protegides d'acord amb l'article 7 de l'LOPD

Barcelona, 10 de juny de 2016